

ตัวชี้วัด (ภาษาไทย)	อัตราผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันโลหิตอยู่ในเกณฑ์(140/90mmHg)
ตัวชี้วัด (อังกฤษ)	The rate of patients with high blood pressure to control the level of blood pressure as well
นิยามคำอธิบาย ความหมายของ ตัวชี้วัด	ผู้ป่วยผู้ป่วยความดันโลหิตสูงหมายถึงผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูงและ ได้รับการขึ้นทะเบียน/ผู้ป่วยผู้ป่วยความดันโลหิตสูงอาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ ควบคุมระดับความดันได้ดี หมายถึง มีระดับความดันโลหิต 2 ครั้ง สุกท้ายติดต่อกัน <140/90 mmHg ในช่วงปีงบประมาณ
วัตถุประสงค์ของ ตัวชี้วัด	เพื่อให้ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงสามารถควบคุมระดับความดันโลหิตได้ดี
สูตรในการคำนวณ	$(A/B) \times 100$
ข้อมูลที่ต้องการ	ตัวตั้ง A = จำนวนผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ลงทะเบียนและอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบที่ระดับค่าความดันโลหิตอยู่ในเกณฑ์ที่ควบคุมได้
	ตัวหาร B = จำนวนผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ลงทะเบียนและอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ
รหัสโรค/หัตถการที่เกี่ยวข้อง	รหัสโรค ICD10 = I10 - I15 และ Type area = 1 และ 3
ความถี่ในการจัดทำ ข้อมูล	ทุก 3 เดือน
หน่วยวัด	มากกว่าร้อยละ 50
เกณฑ์ค่าAlert ให้ ตรวจสอบข้อมูล	
Benchmark (แหล่งอ้างอิง/ปี)	
วิธีการแปลผล	วัดผลลัพธ์จากรายงานตัวชี้วัดร้อยละของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันโลหิตได้ดี
ที่มา	HDC